

תלמודו בידו

יכמות

דף עב עמוד ב

א] האם יש אופן שמילה כשרה בלילה ?

ב] בשר קדשים שנותר לאחר זמן אכילתו, האם מותר לשרפו בלילה ?

ג] האם ערל כשר להזות מי חטאת על טמא מת, ומדוע ?
[עיי'ן דף עה. אות ג]

ד] האם אשה וקטן כשרים לאסוף אפר הפרה ולקדשו ?

א] חכמים: אין מילה אלא ביום, ונלמד מן הוי"ו בפסוק "וביום השמיני".

ר"א בר' שמעון: 1. הנימול אחר שמונת ימים. 2. המשוך שחייב למול מדרבנן. 3. גר שנתגייר כשהוא מהול וצריך להטיף ממנו דם ברית.

ב] ר' יוחנן: בזמנו וביום שנעשה נותרו, נשרף רק ביום. שלא בזמנו, נשרף אף בלילה. ר' אלעזר: אף שלא בזמנו נשרף רק ביום, שנאמר "נתנתר" [דורש הוי"ו והה"א]. ואפילו ר"א בר' שמעון שאינו דורש וי"ו יתירה, דורש וי"ו וה"א יתרים.

ג] ר' אלעזר: כשר. וכן היה מעשה שהזה ערל מי חטאת והכשירוהו חכמים. שאם טבול יום שאסור בנגיעה בתרומה כשר להזאה, ערל שמותר בנגיעה בתרומה כל שכן שכשר להזאה.

רב יוסף: ר' עקיבא פוסל. שסובר שדין הערל כטמא, ואכן אסור אף בנגיעת תרומה. רבא: יש תנא שפוסל משום חומרא של פרה [אך מותר במגע תרומה, ואף לר' עקיבא].

ד] אסיפה: קטן פסול, שנאמר "איש". אשה כשרה, שנאמר "טהור". קידוש: היינו לערב אפר פרה אדומה במי מעיין כדי לשמש למי חטאת. לחכמים, הכשר לאסיפה כשר לקידוש, שהרי נכתב הקידוש סמוך לאסיפה. לר' יהודה, אשה פסולה, שנאמר "ונתן" ולא ונתנה. קטן כשר, שנאמר "ולקחו" בלשון רבים לרבות קטן.